

Школски срещи...

Акценти

Адрес на редакцията: гр. Казанлък, бул. "Розова долина" 100, офис 8 (срещу Митницата)

„АРСЕНАЛ“ ДАРЯВА ЗА ДОБРИ КАУЗИ

„Арсенал“ АД е предприемачество, което има не само широкомащабна социална отговорност, но и е един от големите дарители за добри каузи. В началото на този месец дружеството се включи в благотворителната инициатива „Да помогнем заедно на Комплексен онкологичен център - Стара Загора“ с дарение от 10 000 лева. Кампанията се провежда под патронажа на Старозагор-

ския митрополит Киприан. По случай именина си ден той организира и специал-

ен прием, генерален директор на „Арсенал“ АД, на Даниела Димова от Общест-

вена дарителски фонд, титულър на сметката за благотворителната инициатива.

на благотворителна вечер за набиране на средства за закупуване на апарат за „DAKO AS Link 48“ за Комплексния онкологичен център - Стара Загора.

Най-голямото дарение в кампанията за онкоцентъра, направено от бизнеса, е на „Арсенал“ - Казанлък. Договорът за него бе връчен лично от инж. Николай

Ибушев, генерален директор на „Арсенал“ АД, на Даниела Димова от Общест-

тива, по време на празничната вечер в Старозагорска митрополия. Новият апарат за Комплексния онкологичен център „DAKO AS Link 48“ ще позволи по-бърза и по-добра диагностика при лечението на онкоболните. Още едно признание дойде през този септември към „Арсенал“ АД и към генералния директор на дружеството инж. Николай Ибушев.

Продължава на стр. 6

ФК „АРСЕНАЛ-2000“ ПРИЕМА ДЕЦА И ЮНОШИ

Футболен клуб „Арсенал-2000“ - гр. Казанлък приема деца и юноши, които обичат футбола и имат желание да тренират под времето ръководство на двама доказани специалисти.

Клубът предлага прекрасни условия за тренировки, обновена спортна база, осигурена екипировка, чудесно поддържан фирмен стадион „Арсенал“.

Очакваме Ви!

За информация и записвания:
0882474101, Станислав Пехливанов

МОТИВИРАЙТЕ

своите служители, клиенти и партньори

Ваучер Храна

Ticket Compliments

Compliments

Edenred | Иднред България | www.edenred.bg | Тек: +359 2 974 0220 | bulgaria@edenred.com

За резервации в ресторант „Орешака“: 0700 70 717, www.oreshaka-bg.com
Ресторант „Орешака“ търси:

- ГОТВАЧ / ГОТВАЧКА
- СЕРВИТЬОР / СЕРВИТЬОРКА

За контакти: 0700 70 717

Пандемично работно време:
от 12.00 до 23.00 часа

ДУМАТА НА МИТЪО АНГЕЛОВ СИ ТЕЖЕШЕ НА МЯСТОТО

„Като кажеш Митъо Ангелов, това беше човекът. Човекът, който имаше уважението на всички. Строг, но справедлив. Думата му си тежеше на мястото“, - казва Живка Шопова.

Колко хора днес доживяват по такава почтена възраст, а той сякаш си е все същият?! С изправена стойка, с достолепно побеляла коса, усмихнат.

Роден е в староазгорското село Опан през 1931 година. В прилежно съхраняваната му трудова книжка, сякаш току-що излязла от печатницата, е записан първият работен ден - 1 април 1949 година във Всестранна кооперация „Спасение“ като работник - шивач. Последователно трудовият му път преминава през Общинския народен съвет на Опан, през ТКЗС „Ленин“ в родното му село. По това време е членувал и в Доброволния отряд на трудещите се. Идват обаче времена, когато хората започват да се преселват в градовете, които предлагат много повече възможности. Така, през 1968 година, цялото на Митъо Ангелов, който има още един брат и една сестра, се преселва в Казанлък. Изборът не е случаен. „В „Арсенал“ работата е много, търсят се кадри. А директор на предприятието по това време, тогава ОПП „Фридрих Енгелс“, е Тончо Чакърв, който по-късно дълги години заема поста министър на машиностроенето на България. Тончо Чакърв и Митъо Ангелов са първи братовчеди и връстници - дели ги само една година разлика във възрастта. Така от рав-

ното поле на Тракия Митъо Ангелов заживява нов живот в Подбалкана. Започва като шофьор в заводския

ветеран в паметта на настоящия началник на транспортното направление.

За своя трудов принос

С Тончо Чакърв и Демир Тишев на сватбата на дъщеря му Антоанета

гараж, после е инструктор-шофьор. До промените през 1989 година е и партиен секретар на отдела, където работи. Остава в „Арсенал“ все на същото място до 1991 година, когато се пенсионира.

„Беше много отговорен към работата си

- спомня си още Живка Шопова. - Всяка сутрин на плаца правеше проверка на хората, на машините и автомобилите, държеше много на реда и дисциплината. И всички - шофьори, монтьори, механици, го уважаваха. Когато дойде време да се пенсионира, му организирахме вълнуващо тържество“. А настоящият ръководител-направление „Транспорт“ в „Арсенал“ инж. Пламен Духтев пази спомени от времето, когато неговият баща Милчо Духтев, целият живот на Духтев е преминал в заводския транспорт, е работил заедно с Митъо Ангелов. „Добър, разбран човек, кротък и усмихнат“, такъв е образът на арсеналския

Митъо Ангелов два пъти е награждаван с високи отличия. Още през 1952 година е удостоен с „Народен ор-

С колеги

ден на труда“ - сребърен, а през 1986-а става носител на „Народен орден на труда“ - златен.

И днес той живее с „Арсенал“

„Често говори за онова време, - споделя неговата дъщеря Антоанета Ангело-

ва, също дългогодишен арсеналски кадър. - Разказва ми за организацията на работа, за пътните листове, още кара мазут по обектите... Повече от 23 години е бил отдаден на гаража и това е оставило незаличими спомени в него“.

За фамилията на Митъо Ангелов може без колебание да се каже, че е арсеналска. Той, неговият брат и сестра му са работили в завода. Сега дъщеря му Антоанета, която е в 0/710, и зет му Тихомир Изворов - началник-смяна в 1/240, са арсеналци. От школата на „Арсенал“ опит и знания е черпил и внукът му Красимир. Може пътят и на внучката Светла да премине през заводския портал, но тя все още е ученичка - възпитаничка е на Художествената гимназия в Казанлък. Една задружна фамилия, изградена върху обща, взаимната подкрепа и уважението.

На прага на своите 90 Митъо Ангелов отново се връща там, където са минали едни

Тя е в „Арсенал“ от 1984 година и известно време е била в склада на заводския транспортен отдел, тогава известен като Гаража. Точно там има възможността да работи заед-

но с Митъо Ангелов и да запази прекрасни спомени за един достоен човек.

Сос съпругата си Станка и внуците Светла и Красимир

Само след броени дни,

на 27 септември, Митъо Ангелов Стоев ще навърши 90 години

но с Митъо Ангелов и да запази прекрасни спомени за един достоен човек.

ка, трите имена и идентификационен номер, даден от НСИ.

2. Той трябва ясно да обясни целта на преброяването и да представи преброителна карта, на гърба на която има писмо от председателя на НСИ, в което са описани целите на преброяването.

3. Ако изпитвате съмнение относно легитимността на преброителя, можете да позвъните на *2021, където да продиктувате имената и служебния номер на преброителя. Операторите ще извършат проверка и

Година	Испит	Население
2011	01.02	7 364 570
2001	01.02	7 925 901
1992	09.12	8 487 317
1985	09.12	8 948 649
1975	02.12	8 727 771
1965	01.12	8 227 866
1956	01.12	7 613 709
1946	01.12	7 029 349
1934	01.12	6 077 939
1926	01.12	5 478 741
1920	01.12	4 846 971
1910	01.12	4 337 513
1905	01.12	4 035 575
1900	01.12	3 744 281

проверка за чисто съдебно минало, навършили са 18 години и имат минимум средно образование.

На графиката: Населението на България по години на преброявания за периода 1900-2011 г.

ще потвърдят дали преброителят във вашия участък се казва така.

4. Всеки преброител има своя маска, на която е изписано „Преброяване 2021“.

Всички преброители са п р е м и н а л и предварителна

ЕЛЕКТРОННОТО ПРЕБРОЯВАНЕ ПРОДЪЛЖАВА ДО 30 СЕПТЕМВРИ

18-ото преброяване на населението и жилищния фонд в България започна на 7 септември и ще продължи до 3 октомври. До 24 часа на 30 септември бе удължен срокът за преброяване чрез електронната система. Това може да стане само от български IP адрес. От 18 септември започнаха своя обход и преброителите по разпределените им участъци в цялата страна. Те ще преброяват само хората, които не са се преброили вече електронно или не желаят да го направят онлайн сами.

1. Преброителят задължително трябва да се представи и покаже своята служебна карта, на която има негова сним-

Омбудсманът пита гражданите

По случай **Деня на българската община - 12 октомври**, Общественият посредник на Казанлък Гинка Щерева организира анкета сред гражданите за определяне на служителите в Община Казанлък, когото биха отличили в пандемичната обстановка на 2020-2021 г. според проявеното отношение при изпълнение на служебните му задължения. Посочените критерии за оценка са:

- законосъобразно, коректно и в срок изпълнение на задълженията;
- безпристрастно, експертно, добросъвестно отношение към гражданите;
- равнопоставеност на разглежданите случаи и лица, за да се осигурява достъпно обслужването за всеки;
- недопустимост на корупционни прояви и на други неправомощни действия при изпълнение на служебните задължения.

Гражданите могат да посочват служители от всички нива на администрацията на Община Казанлък.

На e-mail: ombudsman_kazanlak@abv.bg до 11.10.2021 г. могат да се изпращат име и длъжност на служителите, който да бъде отличен.

Резултатите ще бъдат обявени на 12.10.2021 г.

Юлия Младенова

„АРСЕНАЛ“: ИСТОРИЯТА

НА НАЙ-ГОЛЯМОТО МАШИНОСТРОИТЕЛНО ПРЕДПРИЯТИЕ В БЪЛГАРИЯ

1964

Логото на
ОПП "Фридрих Енгелс"

С Постановление на МС от 10.08.1964 г. заводът се преименува в Обединено промишлено предприятие "Фридрих Енгелс", което се утвърждава като мощна материално-техническа база за националното машиностроене и оръжейната промишленост. В тази връзка от 01.10.1964 г. предприятието приема нова структура, в която се обособяват 7 завода.

1967

От 1967 г. се поставя началото на База за техническо развитие, която през 1984 г. прераства в Институт за металорежещи машини.

В следващия период от десетина години последователно се въвеждат нови производствени мощности:

- Завод за пружини;
- Завод за агрегатна техника;
- Завод за нестандартно оборудване;
- Барутно, патронно, капсулно и пиротехническо производство;
- Цех с машини с ЦПУ;
- Производство на твърдосплавни пластини;
- Електронно-изчислителен център и т. н.

1971

От 1971 г. се усвоява и започва серийното производство на нови изделия:

- 1972 г. - 9x18 mm пистолетни патрони;
- 1976 г. - 7.62 mm картучница;
- 1976 г. - 9 mm пистолет;
- 1979 г. - 7.62 mm танкова картучница;
- 1983 г. - 23 mm зенитна установка;
- 1986 г. - 5.45 mm автомат;
- 1986 г. - 122 mm гаубица и др;
- 1987 г. - 5.45x39.5 mm патрони.

От 1977 г. до 1989 г. предприятието е познато у нас и в чужбина като Машиностроителен комбинат "Фридрих Енгелс".

Производство на синтетичен диамант

1971

Дом на културата "Арсенал",
открит през 1990 г.

1986 г. започва строителството на
Дома на културата "Арсенал"

През годините Домът на културата "Арсенал" е център на социални и културни дейности.
ДК през 2021 г.

Продължава в брой 266

Брой 265 ще излезе на
12 октомври 2021 г. (вторник).

ЖАНА И ГЕОРГИ – СПОРТНИТЕ СТЬЛБОВЕ НА ЗАВОД 5

Жана и Жоро – приликата не е само в мелодията на имената им, тя е в тяхното отношение към работата в Завод 5 и към спорта. С две

жименти, работещите в цеховете са сплотени и в друг живот – спортният.

Жана Иванова е в „Арсенал“ от 2006 година. Тя е

думи – Жана Иванова и Георги Карагъзов са своеобразен тандем – работят в цех 510 на Завод 5 и са стълбове на спортната дейност тук.

Стаичката за отдих, където разговаряме с тях, е превърната в музей на спортната слава на Завод 5. Стените са прилежно облепени със снимки от състезания в различни дисциплини, грамоти, удостоверения. Спортната гордост на Завод 5 е намерила уютен подслон тук, а Жана и Жоро са живите примери за това, че, освен в трудовите анга-

жирни, работещите в цеховете са сплотени и в друг живот – спортният. Жана Иванова е в „Арсенал“ от 2006 година. Тя е машинен оператор в цех 510 на Завод 5. Кратка, но категорична е: „Много ми е хубава работата тук“. Жана е завършила Спортното училище в Стара Загора, тренирала е тласкане на гюле. Преди това 2 години е била част от знаменитата школа на Петър Рахманлиев, известният казанлъшки треньор, донесъл световни и олимпийски медали на България и на родния си Казанлък. И днес Жана продължава да живее със спорта в сърцето си. „Отвърте ми

идва, - казва тя. - Всичко ми играе“. Усмивнатата младя жена участва във всички дисциплини на фирмените състезания, а отговорниците по спортната дейност на „Арсенал“ казват за нея, че от сън да я бутнеш, се включва в игрите. Една от най-добрите на волейбол, дърпане на въже, футбол. Комплексен състезател. Не пропуска състезание, посветено на традиционния празник на „Арсенал“.

Георги Карагъзов е изпитател на ММ в 5/510. От Розово е, баща на двама близкаци – Яна и Николай. Синът също е арсеналски кадър – и той работи в цех 510. Започнал уж за малко, а вече шеста година е тук. Георги е в „Арсенал“ повече от 20 години, 13 от които е в този цех. Отговорник е и по спортната дейност на Завод 5. Завършил е Механотехникума, тренирал футбол при Веско Бумбалов. Казармата изкарал на границата и, въпреки приказките, че там е тежко, Георги казва: „Голяма школа е, мога още 2 години казарма да изкарам там. Много се калихмем“. Човек, който определено не се плаши от трудностите. Работил е в Словения, 2 години е бил в Коми. Човек на действието и на високите цели в това, което прави. „Вънхеш ли се с едно нещо, или го прави как то трябва, или изобщо не го

започвай“, е неговата максима. Затова и в спортните състезания на „Арсенал“ той и отборите, които сформир-

Георги си спомня, че преди години по време на всяка почивка се събирали отбори от цеховете и играели на заводските игрища,

ра, все играят за първо място. За фирмените празници през последните 4-5 години Завод 5 печели призови места в надпреварите в различни дисциплини. Равносметката сочи: 19 първи места, 4 – втори и само 1 трето място. На Републиканския работнически турнир през 2018 година в дисциплината футбол – жени отборът печели 2 място, на дърпане на въже мъжете са втори, а женският състав на завода става трети.

сега ентусиазъмът доста е спаднал. Неговото обяснение е, че в училище критериите за физическо възпитание са занижени, младите хора нямат достатъчно добра подготовка, предпочитат фитнес залите пред спорта на открито. Като активен спортист в миналото и всеотдаен спортен деятел днес, той е категоричен, че спортът развива организма, създава хармония между физическото и психическото здраве. А какво повече е нужно на човек, освен да бъде здрав?!

Юлия Младенова

ПЪТЕШЕСТВИЯ: АРСЕНАЛЦИ ПОКОРЯВАТ ПИРИН

Група от бивши и настоящи арсеналци и приятели пътешестваме заедно, като особено ни впечатлиха преживяванията във величественния Пирин. Базовият ни лагер беше х. „Безбог“

морска височина на брега на Безбожкото езеро. Лятно време, но по пирински динамично – с мъгла, облаци и кратък дъжд до слънцево.

За загарявка първия ден се

били там и преди, всеки път привличането е магнетично. Обградено от венец красиви върхове – Джангал, Сиврия, Кралев двор, панорамата е невероятна.

Но не може да си в Пирин и целта ти да не са величествените върхове, от които се откриват прекрасни гледки. Първата ни цел беше вр. Безбог, 2645 м. Силният вятър и гъстата мъгла доста ни затрудниха в изкачването, но успяхме да се справим, като най-щастливи бяха най-малките участници в групата – трима внуци на възраст между пет и дванайсет години. За съжаление, поради лошата видимост, не можахме да се насладим на гледките.

Втората ни цел беше вр. Джано, 2668 м. Той е от тези места, които спират дъха с очарованието на панорамата, откриваща се от там и най-вече към циркуса на красивите Кременски езера. Но и този път ни споходи лош късмет – малко преди да стигнем до върха, излязоха отново гъста мъгла и силен вятър, които ни възпряха да достигнем целта си докрай.

Затова пък на следващия ден решихме да отидем до самите Кременски езера.

Преходът до тях не е сред най-популярните маршрути, затова пък районът е девствен и неповторим. Те са ледникови езера. Долното е най-голямо, второ по големина в Пирин. Водите му са сини и кристално чисти. В комбинация с обграждащите го върхове, прилича на картина от майстор-пейзажист. Още по-синьо, маркар и по-плитко, е горното езеро. Имаш чувството, че е поръсено с диаманти – невероятна красота!

Идва и ред на най-високия и най-огледен (диалектна форма на виден, личен) връх в този район – вр. Полежан, 2851 м. Този път късметът ни споходи. Умората от катеренето сякаш изчезва, когато се изкачиш и от птичи поглед видиш почти цял Пирин. Особено впечатляваща е гледката към вр. Вихрен и Кончето.

И за „десерт“ последния ден групата се раздели на два лъча. Едните, в т.ч. двете деца, потеглиха към предизвикателството на Пирин – вр. Джангал, 2730 м, а другите – към вр. Диселица, 2700 м. С цената на много усилия поради сложността на терена, преминаваш по морени и сипеи при първия маршрут, а при втория – от трудно проходим и немаркирани пътеки, успешно се справихме с поставената цел.

Въпреки ежедневното натоварване – ходехме средно по 6-7 часа на ден,

бързо се възстановявахме и прекарвахме незабравими вечери в хижата. Само който не е бил в планинска хижа, той не е усетил духа и атмосферата, които се създават между туристи на различна възраст и от различна краища на България и чужбина. Хора и песни, към които, за наша голяма изненада, се включи с неподозирани възможности хижарят. Включиха се и хора от персонала на хижата. А за това, да бъдем винаги добре нахранени с вкусна и разнообразна, близка до домашната, храна, заслугата е на майстор-готвача Вальо, който удовлетворено молбата ни за последната вечер да осигури и приготви балканска пастърва.

Така неусетно, сред облаци и високите пирински върхове, дните на нашата почивка отлетяха. Остават спомените за катеренето по огромните морени и мраморните върхове с невероятните гледки към циркусите, за сините ледникови езера с плуващите в тях пъстърви, за нежните пирински цветя, смело растящи сред скалите, за тишината, за прибягващите пъргави диви кози, които допльват картината на това природно величие. Пирин е една вечна емоция! Тръгваме към планината с надежда и усмивка, а тя ни посреща винаги с приятелска топла прегръдка, която дълго се помни!

Радка Спасова,
дългогодишен
арсеналски кадър

– може би една от най-красивите хижи в България, разположена на 2236 м над-

разходихме до Попово езеро, което е най-голямото езеро в Пирин. Въпреки че

Инж. Николай Куцаров:

ВСЕКИ ДЕН ТРЯБВА ДА НАУЧАВАШ НЕЩО НОВО

Той е от хората, които не могат да стоят без рабо-

та. Дори когато е в почивка, си намира занимание, което за някой друг си е пак работа. Познава целия „Арсенал“ на пръсти и, според задачите си, го обикаля почти всеки ден, подкарал любимото си колело. Навсякъде може да намери общ език с хората, независимо дали са дългогодишни специалисти, студенти или тийнейджъри от дуалното обучение. Засмян, енергичен, знаещ... Така се запознах с инж. Николай Куцаров, инженер-конструктор „Текущо производство“ в Завод 5. Понякога се прикрепям към него в посещенията му по заводи и цехове – той е съвършеният гид в огромното по своите мащаби предприятие като „Арсенал“.

Като дете все по белите ходех

„Като малък бях слаботелесен. Пращаха ме на лагер на „Паниците“, но ми ставаше лошо от слънцето, - започва отдалеч Николай Куцаров, който, освен обширни познания, има и невероятния дар на увлекателен разказвач. – По това време баща ми Теньо Куцаров учеше заочно висше образование в Пловдив, а майка ми Донка работеше в „Арсенал“, където се и пенсионира. Тогава баща ми даде да чета „Какво да се прави“ на Николай Чернишевски и „Как се каляваше стоманата“ на Николай Островски. Бях повлиян много от тези книги и реших, че трябва да направя нещо по-сериозно със себе си. Записах се в Морския клуб. Но претърпял инцидент с плавници в язовир „Копринка“, едва не се удавих и баща ми ме прибра на бърза ръка“. Само че младият Николай не се отказал лесно от търсенето на силни емоции. От Морския клуб „скочил“ на високото – записал се в Клуба по алпинизъм при Дафина Гъдева. Когато бил във втори курс на Механотехникума, с него се случил друг сериозен инцидент. Заедно с водача на групата увиснали на въжетата на Райските скали. За нещастие, водачът и дошлата на помощ плавнинска спасителка загина-

ли, а Николай повече от денонощие висял на скалите. Спасили го и това бил краят на неговия алпинизъм. Но не се отказал от приключенията. Станал инструктор по туризъм. А малко по-късно в спортната си биография записал още самбо и парашутни скокове. Паралелно с влечението към високите алпери, Николай Куцаров се интересувал и от наука. Дядо му Никола, който работел като дърводелец, знаел руски език и направил специална библиотека с томове на Большая русская энциклопедия. Руският език бил на почит в семейството, а любознателният юноша четял още списанията „Космос“ и „Юный техник“. В Механото учел първо „Топлообработка“, после се прехвърлил „Електротехника“. Залягал над уроците и практиката, много искал да стане учител. Завършил трети по успех в курса си в Механотехникума.

Вместо към София и Пловдив, поел към СССР

Кандидатствал физика в Пловдив и електроника в София, но семейният съвет решил да отиде да следва в Съветския съюз – точно по това време набирали стипендианти за Тулския политехнически институт. Специалността му била свързана с машини и машиностроене, а го влечала електротехниката. Затова и до днес не забравя доц. Владимир Чернопятав, който го привлякъл

Директор на предприятието тогава е експертът на Казанлък Стефан Дамянов. Работата кипи почти денонощно. Така аспирантурата се отлага за 1976 година. Приемат го в Тула, но пак нещо „спъва“ работата. Тогавашият началник на Военното представителство полк. Марин Драгански му предлага да стане военен представител на Министерството на отбраната с месторабота „Арсенал“.

И вместо за Тула, тръгва към Военната академия в София

Младият инженер Куцаров е пред поредната дилема, но заради семейството си, което е в Казанлък, остава в България. Завършва Военна академия „Г.С. Раковски“ в София – точно тогава там се открива курс за ръководни кадри в отбранителната промишленост. Завършва Академията с отличие: „Лично другарят Тодор Живков ми връчи дипломата, - връща се назад в годините Николай Куцаров. - Предлагаша ми да остана в София, но не можех да оставя Казанлък“. Наляга се обаче да работи в Сопот, защото в „Арсенал“ към момента няма свободно място за военен представител. Остава там 6 години, после се явява на конкурс и е назначен за началник на Военното представителство в Завод 1. През 1990 година е директор на същия завод, площадка Казанлък.

Годините бързо се нижат, идва време за пенсиониране... В момента инж. Николай Куцаров е конструктор по текущото производство в Завод 5 и един от уважаваните ветерани в „Арсенал“.

„Още като млад специалист си поставих задачите да науча техническите характеристики

на всички изделия от специалното производство, - обяснява специалистът с над 40 години стаж в предприятието. - Работехме много и усърдно по разра-

ботката и усвояването на различни нови изделия, на оборудване за изпитвания на стрелково въоръжение“. В CV-то му на конструктор има изделия, които са патентовани от „Арсенал“. Днес инж. Куцаров отново е част от екип по нова разработка. Категоричен е: „Изискванията по отношение на специалното производство са изключително високи. За всяка нова разработка е необходимо огромно проучване. Много е важно да се следят новостите, да си в крак със световните тенденции“.

Всеки ден трябва да се научава нещо ново

Това е една от максимите, които арсеналецът следва неотклонно. Било за самия себе си, било за младите хора, с които работи от години. В периода 1998-2005 година е хоноруван преподавател по „Технология на специалното производство“ в Технически университет - София, филиал Пловдив, а от 2014 година е ангажиран с учениците от ПГ „Иван Хаджиенов“ по линия на дуалното образование и практическото им обучение в „Арсенал“. „В началото четяхме лекции по техническите предмети, после започнахме да

белязан и неслучайно тази година ръководството на Механотехникума го удостои със званието „Почетен хаджиеновец“. По време на Празника на розата дълго-

годишният конструктор в „Арсенал“ получи още едно отличие. Той бе награден с юбилеен медал по случай 75-годишнината на Технически университет - София, за съдействие при организацията на дейността на Техническият колеж в Казанлък.

Инж. Куцаров е ангажиран и със Студентската програма на „Арсенал“. Умее да увлече младите хора, да ги убеждава, че трябва да учат, да се развиват. 43 са арсеналските студенти в ТУ-София, филиал Пловдив, които вече завършват висше образование. От тях 16 вече защитиха дипломите си работи. Над 160 са студентите от предприятието в Техническият колеж в Казанлък, като випуските 2017 и 2018 г., сред които 45 арсеналци, вече завършиха. „Техническият колеж е изключително добро решение за нашия регион, - убеден е инж. Николай Куцаров. - Преподаването е силно адаптирано към нуждите на машиностроителната промишленост в Казанлък. Всяка година повече от половината колежани са от „Арсенал“. Не е лесно да се учи и работи. Но човек не трябва да се отпуска нито за миг, трябва да гони все по-високи цели“.

Работа в екип и човешки взаимоотношения

Работа в екип, поддържане на нормални човешки взаимоотношения, търпение и разум – това са принципи, които арсеналецът следва в дългия си професионален път. И в живота си извън портала спазва редица правила. Физически упражнения всяка сутрин, балансиран хранителен режим, много движение. И най-важното – общуване с хората, искрено, по човешки.

Юлия Младенова

Продължава от стр. 1

„АРСЕНАЛ“ ДАРЯВА ЗА ДОБРИ КАУЗИ

То е от кмета на община Казанлък Галина Стоянова под формата на почетен плакет и благодарствена грамота от кмета, от председателя на Общински съвет-Казанлък Николай Златанов и от управителя на МБАЛ „Д-р Христо Стамболски“ д-р Кети Маналова за направено дарение и проявена съпричастност в борбата с Covid-19. Най-големи дарители за болницата в Казанлък отново са „Арсенал“ и общинските съветници от „Алтернативата на гражданите“ с ръководител Николай Ибушев. „Аз съм сигурен, че даренията, които направихме за казанлъжката болница, имаха определен резултат, - каза инж. Ибушев по време на тържественото връчване на отличията на дарителите. - Добрият дух, който вложихме към болницата, се превъздържава в по-добро отношение към пациентите. Нашата „малка държава“ е Община Казанлък и тя се развива

добре. Убеден съм, че ще продължим да даряваме!“.

Юлия Младенова

ЗА ЖИТЕЛИТЕ НА ОБЩИНА МЪГЛИЖ

Община Мъглиж, чрез Националното бюро за правна помощ, съвместно със СНЦ „Свят без граници“, организира за жителите на общината безплатни юридически консултации по различни проблеми. Записване за часове – в съответното кметство във всяко населено място.

За гр. Мъглиж – тел. за записване на час 04321/3312.

Желаещите да се възползват от консултациите е необходимо предварително да уточнят по какъв казус желаят да бъдат консултирани.

МЛАДИТЕ ТАНЦЬОРИ НА „АРСЕНАЛ“

С ЯРКО ФЕСТИВАЛНО ЛЯТО

Стратоти за високи творчески постижения в областта на фолклорното изкуство от Международния фестивал „Българска роза“ и за изключително представяне на Националния фолклорен фестивал „Орфей пее с морето“ приключиха своето танцово лято младите изпълнители на арсеналските формации, ръководени от Ваня Минчева.

Двата фестивала се проведоха на брега на морето в Приморско в края на месец август и началото на септември. Фолклорните сцени там приемат арсеналските детско-юношески формации в края на лятото вече години наред. „Българска роза“ се провежда в съорганизаторство с „Арсенал“ АД в хотел „Хелиос“ на ММЦ.

„Българска роза“

Фестивалът има своите корени в Казанлък, където се провеждат и първите му издания, след което е преместен на Черноморието. Последните две пандемични години силно ограничават международното участие, което във времето назад помни силни фолклорни състави от Полша, Северна Македония, Румъния, Русия... Домакините от комплекса, приютил стотиците танцьори, са също съорганизатори на фестивала, както и партньорите от „PGA Тур“ - Варна.

Фестивалът няма конкурсен характер, идеята на директора Пламен Георгиев е съчетаването на емоцията от фолклорното изкуство с летуването на българския бряг, което ражда нови професионални контакти и бъдещи международни приятелства. Тази година хореографът Ваня Минчева води на „Българска роза“ 20 участници от Младешкия танцов състав на „Арсенал“, които танцуват с общо десет формации, дошли в Приморско от цялата страна. Казанлъжките деца се представят със сборна програма от всички фолклорни области на България.

„Орфей пее с морето“

За Приморско заминават и младешките от Детско-юношеския фолклорен танцов състав „Арсенал“, който участва в „Орфей пее с морето“. Фестивалът, който тази година се провежда за 14-и път, от началото си до днес има силно казанлъшко присъст-

вие. Събитието се провежда при съорганизация от страна на „Арсенал“, Националното училище по фолклорни изкуства в Котел и отново при домакинството на „Хелиос“, който излъчва и директора на форума – Пламен Георгиев. Престижът на фестивала през годините не на последно място се дължи на професионализма на специалистите от котленското училище с директора Мария Градечлиева, традиционен член на журито. „Орфей пее с морето“ излъчва всяка година своето „Гран при“, макар че фестивалът няма строго конкурсен характер.

След приключването на

успешния пореден сезон 2020/2021, въпреки ограниченията заради пандемията, арсеналските фолклорни формации са в очакване на новата си творческа година. Селекцията на новите желаещи да постъпят като начинаещи в групите на Ваня Минчева ще се проведе на 1-ви октомври в Дома на културата „Арсенал“.

Всяка година имаме огромно интерес към нашите формации, споделя Минчева. Тя обучава близо 160 деца в четири възрастови групи, според степента на усвоените от тях танцови умения – начинаещи, малка, голяма школа и голям концертен състав.

Последните два сезона кон-

цертната дейност страда от въведените санитарно-хигиенни мерки поради коронавируса – някои от концертните участия не са осъществени. Въпреки това младите танцьори на „Арсенал“ изпращат един успешен сезон с ярко присъствие на казанлъжките празнични събития, най-любимото от които е традиционният ритуал „Розобер“ по време на Фестивала на розата. Пред официалните гости на празника за поредна година с фолклорна програма преминаха водените от Ваня Минчева детско-юношески формации и нейната група за възрастни „Теменуга – хоп-троп“.

Диана Рамналиева

На Многая лета!

60 лета навърши инж. Динко Кюмюрев, директор на Завод 1 в „Арсенал“ АД. Роден на емблематичната и спорна през последните години дата 9 септември, за него спор няма – професионалист от високо ниво, отговорен, знаещ и можещ, свързал трудовия си път с „Арсенал“.

Постъпил като конструктор в Завод 1 на 15 юни 1987 година, само след 5 години е заместник-директор АМЧ на площадка Казанлък. През 1995 година става заместник-директор на Завод 1, а година по-късно – директор по производствените въпроси. Следва известна раздяла с „Арсенал“, за да разбере, че съдбата му, както и да го води през лабиринта на годините и житейските неволи, отново ще го доведе в казанлъжката оръжейница. През 2009 година Динко Кюмюрев е назначен за

директор на Завод 1 и вече 12 години е негов ръководител.

Нека бъде здрав, все така с размах, с енергия и упоритост да продължи да работи на тази отговорна позиция!

На Многая и Благая лета!

От Колектива на Завод 1

Честит рожден ден!

На един от най-почитаните християнски празници, свързани с **Вярата, Надеждата, Любо-вта и Мъдростта – 17 септември, рожден ден празнува адвокат Мариета Пепелешкова.** А 17 септември 2021 година бе още по-специален за нея, защото е юбилеен – този, който винаги оставя скъпи и неповторими спомени.

Мариета Пепелешкова е член на Адвокатска колегия - Стара Загора, член и общински съветник от Коалиция „Алтернативата на гражданите“.

Един изключителен професионалист, перфекционист в работата, задълбочено, отговорно и с вещина подхожда към всеки казус, търси и намира най-доброто решение от правна гледна точка. Човек и юрист, на когото винаги можеш да разчиташ и да се довериш. Именно това я прави едно от най-разпознаваемите лица в Общинския съвет-Казанлък, незанемим член на групата съветници „Алтернативата на гражданите“.

Пожелаваме ѝ здраве, енергия да постига все по-високи професионални върхове, по женски деликатно, но с твърдост да отстоява принципите си и да намира щастие и радост навсякъде около себе си!

От МК „Алтернативата на гражданите“

Георги Даскалов:

ВИНАГИ СЪМ ИСКАЛ ДА БЪДА УЧИТЕЛ

Георги Даскалов преподава химия и физика в ПГ „Иван Хаджиенов“ – Казанлък. Един от хилядите учители, които и този септември отварят вратите на знанието за българските деца. Още първата среща с него е достатъчна, за да разбереш, че той не е точно като всички. Не само, защото малко са мъжете в тази професия в днешно време. А, защото в нея той не е попаднал случайно: **„Винаги съм искал да бъда учител!“**. Работата в училище за Даскалов е удоволствие. И мисия. Решенията на безкрайните проблеми в образованието той вижда в уменията на учителя да мотивира своите ученици. Умение, което си е направо талант – **„Да можеш внимателно да обясниш на младите хора колко е важно за тях да**

бъдат образовани! Само доброто образование може да ги направи добри в професията им. Нещо повече – да им даде мястото в обществото като свободни и осъзнати граждани, които могат да правят своя информиран избор, за да бъдат успешни млади хора“.

Георги Даскалов е част от листата „Алтернативата на гражданите“, която излъчи през 2019 г. своите осем представители в Общински съвет – Казанлък.

Роден в арсеналското семейство на Пенка Даскалова, контролър по качеството в 0/790, и с баби и дядовци, от двете страни професионално свързани с оръжейницата, Георги само преди дни отпразнува своя 30-и рожден ден.

За щастливото пребиваване в професията „Учител“ Георги Даскалов благодари не на съдбата, а на конкретен човек – неговата учителка Мариана Демирева. Срещата им като учител и ученик е преди години в същото училище, където сега и двамата продължават да идват всеки ден. Тя – като директор, той – като преподавател. Да бъдеш навреме насърчен е важно за младия човек, казва Даскалов. Той също го прави за своите възпитаници. Чувства се добре с тях. Имат си доверие. Което не значи, че позволява „да му се качват на главата“. Напротив, г-н Даскалов е взискателен и

циплинен не е лека задача, трябва да привлечеш вниманието на учениците с нещо, което ще ги заинтригува.

Експериментът!

С убеждението, че вратите към теоретичната подготовка се отварят през ключалката на практическите упражнения още с идването си в професионалната гимназия, Георги Даскалов почва да търси начини за модерно обзавеждане на учебния си кабинет. Намира ги, ръководството подкрепя неговия проект. Кабинетът по природни науки е вече факт, учениците влизат в него с

не му пречи да продължава да казва, че най-важното за днешния учител е да бъде изискващ, да овладее класа! Ако не успее да се справи с дисциплината, днешният преподавател е абсолютно обречен, дори да е най-добрият специалист в своята област. Той смята, че за себе си е решил този проблем и е сигурен:

Никак не ми е натоващо!

Отказвал работа на други места. Една от причините да се чувства отлично точно в това училище Георги вижда в добрата

конкурентност на гимназията, която привлича все по-добри ученици. Половината от дипломантите тази година са вече студенти. Новият прием е изпълнен още на първо класиране и за четирите паралелки в специалностите по компютърна техника и технологии, машини и системи с ЦПУ, строителство и архитектура и мехатроника. „Изоставането от недалечното минало е абсолютно

не му пречи да продължава да казва, че най-важното за днешния учител е да бъде изискващ, да овладее класа! Ако не успее да се справи с дисциплината, днешният преподавател е абсолютно обречен, дори да е най-добрият специалист в своята област. Той смята, че за себе си е решил този проблем и е сигурен:

че би било полезно да имаме и по-тесни връзки помежду си като професионална общност – колегия преподаватели от всички училища. Обменът на идеи и опит може да ни придвижи повече напред като ниво на образованието в Казанлък, следвайки традициите на града, известен с успехите си в тази сфера пред много други градове“, казва Георги.

Той не крие, че случващото се в местната общност не му е безразлично. Вижда себе си като обществено ангажиран човек. Има и опит в различни изяви. Даскалов е „двигателът“ на училищното изложение „Технофест“, което набира популярност сред младежите вече пет години. То е първо по рода си в област Стара Загора. Родено като „нещо малко“, бързо расте и събира все повече млади хора всяка година край шандовете с технически изобретения и изделия на ученици и фирми. Два пъти под патронажа си го взимат областният управител и кметът на Казанлък. Това дело му е скъпо.

Георги има сантимент и към корените на рода си отвъд Средна гора. Той е председател на читалището в малкото село Сърневец, където отдавна участва в редица прояви. Интересът му към сцената го прави няколко пъти водещ на публични градски младежки събития в Казанлък.

Даскалов има куп професионални награди: „Учител на годината“ – 2018 г. на ниво община за гимназиалния етап; награда на Съюза на химиците в България за изграждане на учебния кабинет като модерна образователна среда; отличен е от СБУ в Направление „Млад учител“ за 2020 г. Георги работи и по европейската програма „Еразъм“, три пъти води ученици на обмен в чужбина.

Той е един от „родителите“ на новата училищна музейна сбирка, заради която е преровил целия богат архив от документи, снимки, дипломни работи и произведения някога от учениците изделия – култовите бормашини! С колегите редят дори автентична класна стая от миналото. Богатството на историята на основаното с подкрепата на Хаджиенов механо-техническо училище през 1925 г. в Казанлък не спира да го впечатлява.

Води и Клуб „Млад изобретател“

Негови възпитаници участват успешно и с голям интерес в олимпиади, конкурси, конфе-

ренции в страната – като тези в Пловдивския университет и форумът „Студент за един ден“ на софийския Химико-технологичен университет. Срещата с колеги и ученици от страната за Георги Даскалов е важна – и като обмен, и като конкурентна среда, която провокира високи образователни резултати.

Според младия учител физико-химик, професионалното образование у нас е в подем, все повече родители и деца разбират, че то им дава бъдеще. Развиват се самите училища. В ПГ „Иван Хаджиенов“ всяка година базата се ремонтира поетапно. Сега целта е реконструкцията на стария учебен корпус по практика и бившето общежитие, за които са нужни огромни средства.

Най-голямото предизвикателство обаче и през учебната 2021/2022 е пандемията от коронавирус и дистанционната форма на обучение, не крие Георги Даскалов. Самият той се справя с помощта на различни платформи и предложени от МОН електронни учебници. Ползва и графичен

таблет, който заменя черната дъска в условията на дигитална среда. Ротационният принцип, ползван миналата учебна година за редуване на дистанционно с присъствено обучение, според казанлъшкия учител, е уместно и в някаква степен облекчава процеса. Но прекъсват контакт с учениците е незначим. Затова всички в училището се надяват новата учебна година да бъде с повече присъствени дни в клас.

В заключение Георги Даскалов държи да каже: „Нека си пожелаем здраве и успех на ученици и учители през новата учебна година! Да се съхраним, да продължим да даваме всичко от себе си на подрастващото бъдещо поколение!“.

Диана Рамналиева

дори – строг. Случвало се е учениците да го питат дали изобщо някога се усмихва. Тези, които го познават повече, знаят, че този въпрос е излишен. Защото в учителя си те вече са открили свой приятел. От когото търсят съвет, търсят отговорите на личните си тийнейджърски, така важни, въпроси. Много от учениците споделят с учителя неща, които въкъди никога не казват, знае Даскалов след вече осемгодишния си опит в училище. Той постъпва в Механото през 2014 г. „Отвори се възможност, за която съм благодарен на моята учителка по химия – г-жа Демирева! За мен това бе много добър шанс да намеря мястото си в образованието веднага след завършването на ПУ „Пасий Хилендарски“, защото винаги съм искал да преподавам“, не крие младият химик. Още от малък поемал учителската роля в детските игри. Днес вече професионално търси играта като начин на увеличаване на децата в знанието. Ползва иновативни методи, залага на експеримента. Обучение по физика и химия без експеримент не е обучение, убеден е Даскалов. Днешните деца силно се затрудняват при всяка своя среща с математиката, не крие той. Преподаването в природоматематическите дис-

радост. Получава се така добре, че колеги от други училища идват да черпят опит с идеята да подобрат и те учебната си база. Като цяло, едно от нещата, които най-много се харесват на учителите тук, е подобрената в последните години материална база. Не само в обучението по химия и физика. „Няма урок, който не може да се демонстрира нагледно“, казва Даскалов. И връща спомените си към първите срещи с колбите и епруветките в кабинета по химия в ОУ „Чудомир“, където „се запалва“ по тези науки. Огънят не спира да гори и днес, казва той. И открехва още тайната на професионалното си удовлетворение: „С децата е много приятно и интересно. Всеки ден нещо ново ме кара да се усмихвам с тях!“.

Учителят, който твърди, че в час си почива, защото обича работата си, вече е изпратил първите си випускници и като класен ръководител – млади хора, приятели, които продължават да го търсят:

Много е готино да си класен!

С тези момчета и момичета е преживял най-хубавия момент в живота си – техният абитуриентски бал! Но тази близост никак

преодоляно. Сякаш се връща старата слава на Механото, каквато е и целта на колективата ни“, радва се Даскалов. Заслуга за това, според него, има и успехът на дуалното обучение, при което практическите занятия са изнесени директно в промишленото производство. „Дуалното обучение съвместно с „Арсенал“ е отлично сътрудничество, което дава възможност за по-добро бъдеще на училището“, казва младият учител, който има опит и като преподавател, водил семинари по физика към колежа.

„Алтернативата на гражданите“

Георги Даскалов вижда присъствието си в тази формация като „ново и изключително интересно предизвикателство“. Насърчен отново от Мариана Демирева, той е благодарен на всички, които го подкрепят в новата начинание – познати и непознати казанлъчани, привлечени за каузата. За младия учител „Алтернативата на гражданите“ е възможност да даде опита си в полза на образованието в Казанлък. „Трябва да работим в по-тесен контакт, да разширим отношенията си на градско и общинско ниво с училищата в околното образование. Намирам,

